

nione se temperabant, ut interdum indigno ore Christi corpus acciperent, ne penitus latere non possent, 295.

Manus sinistra juxta priscum Ecclesie usum honorator habebatur, 321.

Marca (Petrus de) quam prudens de appellationibus judicium tulit, 349.

Marcellinum Romanum Pontificem thura adolevisse Idolis in persecutione Diocletiana, in Templo Isis & Vestæ malo animo Petilianum Donatistam finxisse monet Augustinus, 334.

D. Marcus Romæ scripsit Evangelium prout ibi Petrum prædicantem audierat, 322. Eiusdem texum 13. *De die autem illa vel hora nemo scit* &c. subdubium esse ostenditur, 247.

Maria Soror Moysis. Hanc vixisse virginem, ac nunquam matrimonio junctam scribit D. Ambrosius, & S. Gregorius Nyssenus, 444.

Maria Virgo. Eam vere Dei Matrem, sive Deiparam & esse, & jure vocari posse contra Nestorianos defenditur, 181. Maternitatem promeruit quidem merito congrui, ac non condigni, 197. Eandem, antequam nuberet Josepho, Divino afflatu monitam volunt perique Theologi; Josephum tradita sibi in corpus ipsius potestate nunquam usurum, nunquam debitum peturum, 456.

P. Martene Ord. S. Benedicti vidisse se ait in quatuor perventis Ritualibus manuscriptis absolutionis formam verbis tantummodo indicativis expressam, 468.

Martinus V. venit appellari a Romanorum Pontificum judicis solemniter & ex Cathedra pronunciantium ad futurum Concilium, in Consistorio publico Constantiæ anno 1418. habito, 348. Quænam Concilii Constantiensis Decreta probavit, 349. Redentes ad Ecclesiam Hulsitas interrogari jussit, num crederent in esse Pontifici, vel illis Prælati eorumque Vicariis potestatem, Sacerdoti, Laicos inobedientes & contumaces excommunicandi, 310.

Martyrium extra Ecclesiam dari nequit, 388. Martyrium Baptismi genus esse longe præstantius, tota retro ætate in Ecclesia Catholica creditum est, 411.

Martyrium titulo non esse ornandos, qui a Gentilibus occisi fuerint, illorum idola frangentes, ut se Christianos ostenderent, antiqui Ecclesie Canonibus cautum est, 263.

Mater septem Filiorum Machabeorum, dum suafuram se filio suo, ut Regis Antiochi mandato obsequeretur, adpromisit, contrarium potius fuit, 268.

Matrimonium quid sit, & varæ ejusdem acceptiones, 442. Cur dicatur Conjugium, Connubium, nuptiæ, alique nominibus appelletur, *ibid.* Matrimonium ut est nature officium, naturali & divina lege institutum fuit, 443. Matrimonium per se male legem illicitum est, quorundam est Hereticorum contentio, *ibid.* Hanc eandem heresim suscitavit tempore Innocentii III. Armeni, & Almerici quidam, *ibid.* Matrimonium positiva Dei Lex institutum, *ibid.* Neque in veteri, neque in novo Testamento singulari in precepto fuit, 444. Matrimonium tam ut ratum, tum etiam ut consummatum, ex nature Lex est indissolubile, 449. Matrimonium etiam ob fornicationem quoad vinculum dissolvi minime potest, 451. Matrimonium ratum non consummatum, quo jure Religiosa Professio dissolvi potest, 455. & 456. In Matrimonio incedo solus filiorum assensus est necessarius, 457.

Melancthon fidelissimus Lutheri discipulus, 495. Hujus interpretationes plurimum laudat Kemnitius in examine Concilii Tridentini, *ibid.*

Melchisedech Romanus Pontifex Cæcilianum iuste absolvit in Concilio Romano, 334.

Melchior Cano quid sentiat de Responsi Romanorum Pontificum ad Consulta privatorum, 337.

Mensurus Carthagenensis Episcopus, fervente Diocletiana persecutione, Decretum edidit, ne Martyram honore afficerent illi, qui nec citati nec interrogati declarabant sponte Magistralibus, se sacros servare libros, nunquam a se tradendos, 263.

Meritum. Principium meriti non cadit sub merito, 196. Dari potest id, unde meriti valor non oritur, intuitu futurum meritum, scilicet id, unde totus nascitur meriti valor, *ibid.* Conditiones, quas ad meritum necessarias excogitavit Forbesius, futiles sunt, 492. Vide *libertas*: vide *sanctum* ad tertiam propositionem.

Michael Bani propositio: quod voluntarie sit, etiamsi necessitate fiat, *libere tantum sit*: a Pio V. & Gregorio XIII. damnata, 495.

Milleani post Mundi finem Electos super hac terra mille cum Christo annis regnatos ex Traditione Apostolica dicebant, 252. Eorundem error in Con-

ilio Florentino Cæmencio sub Eugenio IV. damnatus fuit, *ibid.*

Minister necessarius in collatione Baptismatis quis sit, 394.

Missa, cur non vulgari lingua celebrari declaraverint Tridentini Concilii Patres, 315. Missæ vocabulum quo tempore institutum; unde sumptum; & cur ab Ecclesia usurparum, *ibid.*

Missa extraordinaria signis mirabilibus ac prodigiis probari debet, 305.

Monialibus & Religiosis tempore Jubilei facta est facultas eligendi Confessarium etiam extra suum Ordinem, ex Jure novo, 508. Contrarium olim a Clemente VIII. declaratum, *ibid.*

Monophysitæ recipiebantur in Ecclesia cum sola fidei professione, 437.

Monothelitæ ex erroris nomenclatura nuncupati, unicam in Christo Domino voluntatem adtribuant, 176.

Montani Discipuli circa Trinitatem errores a Sabello mutarunt, 4.

Montanistæ cur dicti Cataphriges, & Pepusiani, 459.

Moses tres res tantum Adami filios recensent, 63. Cur prima illa ætate fecundinarum generationes silentio prætermittit, *ibid.* Mariam habuit simul, & Etiopissam uxores, 447.

Mulier quo pacto viri adiutorium intelligenda veniat, 65. Mulieres cur aliquando magnis viris æquales, ac etiam clariores exiterint, *ibid.* Mulier purpuraria ex omnibus, quæ audierunt Apostolorum concionem, prædicato Evangelio fidem præstitit, 212. Mulieres ex ore condito ad hanc usque diem semper a sacris muneribus obseculæ, 372. Mulieres cur tam sæpe in antiquis Ecclesie Canonibus Episcopo & Diaconis dictæ sint, 374. Harum Diaconissarum ordinatio, quæ legitur, Sacramentalis non erat, sed nuda carcerum, *ibid.* Mulieram Diaconissarum abulium, qui in quibusdam Gallie locis invaluerat, ad altaria irumpendi, Sacram Eucharistiam populis ministrandi, Synodus Parisiensis anno 829. celebrata repressit, & emendavit, *ibid.* Abulium alterum Synodus Rhemensis ea ætate celebrata emendavit; quo Presbyteri in obeundo ministerio suo negligentissimi Sacram Eucharistiam ad infimos deferendum Diaconissis hujusmodi committent, *ibid.* Mulieres capaces sunt Jurisdictionis Monasticæ, minime vero Jurisdictionis Canonice & Ecclesiasticæ, 375. Adigente necessitate Baptisma ministrare possunt, 394. Vide *Hæres.*

Multitudo hominum quanta ex uno Abrahamo per Isaacum & Jacob quadringentorum annorum spatio propagata fuerit, 63.

Mundi creatio. Vide *Creationem*.

Mundus non Vere, sed Autumno creatus, 54. Satisfit adverte sententiæ momenti, 55. & seq.

Mysterium idem græce sonat, ac latine Sacramentum, 360. Mysterium Incarnationis cur in veteri Testamento operari in Sacramentis non poterat, nisi moraliter, 422.

N

Nathan Syrus Princeps militiae Regis Syriæ postulat ab Eliseo Propheta, non jam adorandi Idoli licentiam, sed inclinandi in Templo Remmon corporis veniam, ut suum Spartii ministerium obsequeretur, 267.

Nathan Propheta, que Davidi de Templo ædificando denunciaverat, sequenti nocte retractare jussus est, 246.

Natura pura possibilis fuit, 82. Naturæ humanæ bona qualia post peccatum integra remanserunt, qualia non, 92. Naturæ humanæ status quot, 81. Naturarum in Christo distinctio satis fuit, ut ejus satisfactio alteri fieret, 192.

Navigandi artem ante Noachum incognitam fuisse, tradunt Ecclesie Patres, 58.

Nazaræus Sanctum & Domino consecratum sonat, 287.

Nectarius Episcopus Constantinopolitanus, publicam tantum arcanorum peccatorum confessionem cum Penitentiaro Constantinopolitano abrogavit, non secretam peccatorum confessionem, 453.

Nemobrothus idem ac Belus, 61. Juxta nonnullos Babylonem condidit, *ibid.*

Neophilii signantur in fronte tamquam milites Christi, 436.

Nepotes ac pronepotes ex Sacram Scripturarum formula filii dicuntur avorum & proavorum, 284.

Nestoriani duas in Christo personas propagarunt, 176. Contra eos unica in Christo, & quidem Divina persona

sona evincitur, 180. & seq. Argumenta illorum diluuntur, 181.

Nicolaus I. Romanus Pontifex Baptisma in solius Christi nomine collatum validum non dixit ex Tribunali, 336. Idem ad Romanum Pontificem vult appellari, ab iplo nunquam, 344. Rata declaravit Baptismata a quodam Judæo seu Pagano collata, 395.

Nobiles Regni Galliarum Bonifacii VIII. memoriam damnari postulant a Clemente Quinto, Romanum Pontificem indubitatum ac certum errare non posse profitentur, 328.

Noë transacto Diluvio audito licet Dei verbo *Crescite & multiplicamini*, non ultra filios peperisse, plerique Patrum existimant, 444.

Novatiani cur ita dicti? 459. Baptismo ritu Ecclesiastico ministrabant, non autem Paulianitæ: idcirco illorum, non autem illorum Baptisma Nicæni Patres probarunt, 385.

Nuptia unde dicta? 442.

Nuptiæ impediuntur vetustissima Ecclesie praxi ei, qui atroc aliquod crimen commisset; & cur, 453. Parricidii interdixit erant nuptiæ a Concilio Moguntino, *ibid.* Incestuos interdixit erant a Concilio Vermeriense, & Triburien. *ibid.* Adulteris eadem poena lata erat olim ab Ecclesia, *ibid.*

O

Obiectum Divinæ Voluntatis quale sit, 231.

Obstetriciæ Ægyptiæ nedum in Scriptura laudantur eo quod contra præceptum Regis intactos servarunt pueros Hebræorum; sed etiam magnam mercedem illis largitus est Deus, 213.

Oggus Rex Balan fuit e genere Gigantum, 248. Ejus lectus ferreus ad suæ proceritatis memoriam servabatur in Rabbati, *ibid.*

Opera moraliter bona quæ interdum a Gentilibus peracta sunt, exercita non fuisse nisi ope Gratiæ docet Augustinus, 215.

Oratio Christi efficacissima ad obtinendam Petro ejusque successoribus indeficientiam in fide, 328.

Orationem hominis loto desiderio votoque regenerati irritam ac plane nullam dicunt Sacri Canones; & qua de causa, 411.

Origenes graviter a Patribus reprehensus, quod tria priora Libri Geneleos capita non historice sed allegorice sit interpretatus, 66. Ejus opinio de Paradiso terrestri confutatur, 70. Admissus fuit in Concilio Arabico, 310.

Originale peccatum. Vide *Peccatum Originale*.

Osias Rex lepra punitus est, quod Sacerdotalia munera usurpasset, 372.

Otto Apostolicæ Sedis Legatus, qua ratione popovit contentionem abortam inter Archiepiscopum Cantuariensem a dextris Legati sedentem, & Eboracensem a sinistris in Londoniensi Concilio, 321.

Oxomensis (Petrus) in Concilio Complutensi, & a Sixto IV. damnatus, quod Ecclesiam Urbis Romæ diceret errare in fide posse, 331. Ejus propositio, qua sustinebat, Romanum Pontificem Purgatorii penam remittere non posse, ab Archiepiscopo Tolitano damnata, 507. Eandem uti erroneam, scandalosam, & a fidei veritate alienam, ac manifestant heresim continentem damnavit Sixtus IV. *ibid.*

Paradisi nominis in Scripturis & Patribus non sepe; Paradisi terrestri intelligentia venit, 72.

Parochi eniustam Mediolanensis Baptismata, qui pro sua in B. Virginem impudenti pietate baptizare solitus erat, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & B. Mariæ Virginis, nulla atque irrita sunt judicata, 370.

Parvuli. Parvulus non baptizatos ad extremum iudicium minime accessuros Theologi nonnulli assentunt, 116. Eisdem animi poenas perirent ob amissam Beatitudinem, 120. Poenæ triplex genus a Theologis in altera vita constituitur, *ibid.* Tristitia affici parvulos illos expressa D. Augustini sententia est, *ibid.* Quamvis cognoscere nequeant amissam felicitatem, ut specialiter sita est in intima Dei visione, possunt tamen eam cognoscere sub communi ratione boni, & ultimi finis, 121. Et nisi hoc attingere possint naturali lumine, ex Dei saltem revelatione, *ibid.* Id habent cognoscunt in die Judicii, 122. Jus ad eam habuerunt in Adamo, & ex morte Christi, *ibid.* Quod aliena culpa damnari sint, hoc illis poenam non minuet, sed potius augebit: ergo & pudor eis adhaerebit; non tamen Conscientiæ vermis, *ibid.* Parvulos non baptizatos a Regno Dei exules Pelagiani non distabantur, 120. Isdem parvulus superam Beatitudinem largitur Zuinglius cum Lutheranus & Calvinistis, *ibid.* Quin & ad infidelium filios id extendit, *ibid.* Nullum ex D. Augustino post diem Judicii medium futurum locum inter Regnum Cælorum, & gehennam, ubi parvuli non baptizati vitam ducant, 123. Idem ex Gelasio I. Romano Pontifice, *ibid.* Idem ex Concilio plenario Africano, *ibid.* Idem ex Auctore Libri Hypomnestico vulgo *Hypognosticon*, 124. Objecta sententia oppositæ, *ibid.* Quomodo intelligenda Christi Domini in extremo Judicio pronuncianda sententia, *ibid.* Quomodo explicandæ Apostoli textus quoad manifestationem in extremo Judicio, ut quisque referat propria corporis prout gessit, *ibid.* Sententia D. Augustini de sensibilibus pueroorum sine Baptismate decedentium poenæ a censuris atque calumniis vindicatur, 121. Probationes pro eadem D. Augustini sententia ex Sacra Scriptura, Summis Pontificibus, Conciliis, & Patribus, *ibid.* Idem ex veteris Ecclesie disciplina, *ibid.* Idem ex Concilio Tridentino, *ibid.* Responsa adversariorum, *ibid.* Eadem D. Augustini opinio aliorum Patrum suffragiis communitur, 126. Responsionum adversariorum confutatio, 129. Eadem sententia rationibus Theologicis comprobatur, 130. Responsiones ad objecta, *ibid.* Responsiones ad auctoritates in oppositum allatas, 132. Poenæ sensus Parvulorum intenso certo definiti non potest, nec Augustinus definit, 133. De quo subdubitaverit Augustinus circa ignem, quo parvuli non abluunt in altera vita cruciantur, *ibid.* Auctoritates contra errores postmodum abortos, ex his Patribus non sunt defumenda, qui, antequam orientur, aliquid in his materis scripserunt; sed ab his, qui data opera illos jam exortos confutarunt, 134. Cardinalis Pallavicinus eos durius exagitat, qui Augustinianæ sententiæ in causa pueroorum temeritatis vel crudelitatis notam assignant, *ibid.* Textus Apocalypsis cap. 20. vers. 7. expenditur atque explicatur, 135. Aliquo sensu dici potest, parvulos se glorificasse, & in deliciis fuisse, *ibid.* D. Thomas in causa pueroorum sententiam retractavit, *ibid.* Adversariorum momenta in causa infantium expenduntur, ac refutantur, *ibid.* Non secundum Philosophiæ principia, vel Philosophorum decreta, sed secundum Scripturas & Patres de rebus fidei differendum, 136. Potest dari supplicium, ubi dari nequit correptio, *ibid.* Imo parvuli illi ob solum originale peccatum correptioni subjacent, non ad emendationem, sed ad contumeliam ex D. Augustino, *ibid.* Quare adultis ad Baptismum accedentibus nullam penitentiam imponat Ecclesia, *ibid.* Quare iis nullus injungatur dolor de Originali peccato, *ibid.* Imo negatur a D. Augustino, nullum injungendum esse dolorem Catechumenis de Originali peccato, *ibid.* Cur nature, non performance vitium dicatur peccatum Originis, 137. Non naturam solum, sed & personam inscit, *ibid.* Parvuli etiam recentes ab utero suscipiendo Baptisma idonei sunt, 393. Hi in matrum utero ex integro inclusi nequeunt baptizari urgente periculo, 398. Si aliqua vero sui parte prodeant, insisteret periculum mortis, hac in parte baptizari possunt, *ibid.*

Paschalis II. Romanus Pontifex indulto dato Prioris Ordinis Fontebaldensis approbavit tantum Sacramentum, X x x

eorum, qui a Priorissa delectus designatque esse. 375.

Patres Veteris Testamenti Incarnationem Christi non promeruerunt, sed eius tantum adjuncta & circumstantias. 196.

Patriarcha habent potestatem ferendi Censuras; & quo jure. 510.

Patriarcha & Propheta non semper Deo affante fecerunt vel dixerunt. 243.

Patrum quo distincto tempore, & quos adhibere conuenit Ecclesia. 418. Cur dicti susceptores, gestantes, sponsores, compadres. *ibid.* Officium Patrum quale sit. *ibid.* Ab officio Patrum obediendo qui arceantur. *ibid.* Ex officio Patrum contrahitur cognatio spiritualis, & ex nova Concilii Tridentini disciplina ad solum baptismum illiusque patrem ac matrem contracta est. *ibid.*

Paulianiste a Niceno Concilio rebaptizari iussi sunt, quod Baptisma in sua secta ritu Ecclesiastico non conferrent. 385.

Paulus Apostolus in Paradisum terrestrem raptus non fuit. 72. Eidem ad tertium Caelum raptus non fuisse communicatum lumen glorie plerique Theologi negant. 256. In Synagoga Judaeorum frequentissime evangelizavit. 319. Recensens atque describens omnes Ecclesiasticae Hierarchiae gradus, cur nuptiam meminisset unius Capitis, unius Praefidis, unius Rectoris, qui ceteros regat universos. *ibid.* Anno Neronis 9. Romam in vinculis ductus est. 325. Veteris Legis peritissimum habebatur. *ibid.* Calicem Eucharisticum, Calicem benedictionis appellat; & cur. 367. Neminem sacro Baptismate tinxit, praeter Cajum, & Crispum, & Stephanum domum. 395.

Paulus Episcopus Constantinopolitanus a Concilio depositus ad Julium Romanum Pontificem appellavit, suaeque Sedis ius ab eodem restitutum. 343.

Paulus IV. Romanus Pontifex quo sensu Praedecessores suos errare potuisse declaraverit. 341.

Peccata distincte & individualiter declaranda sunt Sacerdoti jure divino. 462.

Peccatorum indurati periepe a Deo gratis sufficientibus privantur. 207.

Peccatum Originis nedum redit homines a Deo averfos, sed etiam ad creaturas conversos, non quidem actu proprio, sed alieno, & quare. 137. Et si homo per Originale peccatum non esset ad creaturas conversus, ob solam tamen aversionem a Deo puniendus esset in altera vita sensibilibus poenis. *ibid.* Impugnatur beatitudo temporalis, quam Theologi quidam post extremum Judicium parvulis non ablutis adpromittunt. *ibid.* Imo error in fide censendus est. 138. Principia quatuor, quibus sententia illa impugnatur. *ibid.* Fundamenta Catharini & Sironiati pro ea tenenda sententia. 140. *ibid.* Origenes ultus fuit in sui erroris praesidium. *ibid.* Peccati Originis Dogma contra Judaeos, Pelagianos, & Socinianos ex veteris & novi Testamenti Oraclis probatur. 144. Confutatio responsi Pelagianorum ad Apostoli Testimonium ad Romanos Cap. quinto. 109. Ad peccatum Originale probandum argumentum ex Circumfessione petuum minus efficax est; & quare. 110. Idem Dogma confirmatur Patrum veterum Traditione, aliisque rationum momentis. *ibid.* Primum non fuisse Augustinum, qui Dogma illud in Ecclesia praedicavit, ut Sociniani, cum Pelagianis, & nonnullis etiam Theologis Catholicis, minus profecto cautis, afferunt. *ibid.* Observatio longe gravissima. 111. Antiquitas hujus Dogmatis ex Sacris Baptismi Ritibus, & Ceremoniis evincitur. 112. Momenta Pelagianorum & Sociniano- rum ex Scripturis & ratione adversus Originale peccatum. *ibid.* Eadem ex veterum Patrum Augustini superiorum auctoritate. 115. Exempla illorum, qui ob peccata Parentum puniti sunt. 115. Quomodo intelligendum sit Oraclum Ezechielis Cap. 18. *Filius non imitabit iniquitatem Patris*, ex Augustino. *ibid.* Non ex humana Philologia, sed ex Divinis Literis adducenda, vel improbanda Dogmata. *ibid.* Etiam sane rationi consentit Dogma Originis peccati. *ibid.* Ad peccati rationem generatam & universi sumpti satis esse, si sit voluntarium aut physice, aut moraliter; tamen speciatim ad peccatum actuale sit omnino necesse, ut sit physice voluntarium. *ibid.* Exemplum Tutoris in causa Pupilli. 114. Quomodo Originale peccatum a parentibus baptizans derivetur in filios, cum in illis antequam generent, per Baptisma jam sit dele-

tum. *ibid.* Cur nuptia non damnanda, si per nuptias Originale peccatum in prolem propagatur. 115. Cur peccatum Adami in posterum traducatur, tamen aliorum Parentum crimina in filios minime transeant. 117. Peccati Originis nomine non nuda Originis iustitia privato intelligenda. 130. & 145. Ex Originis peccato quot vulnera fuerint humanae naturae inflicta, & in quibus anima potentis. 146. Objecta illorum, qui nihil in naturalibus humanam naturam ex Originis peccato passam fuisse contendunt, & eorundem refutatio. 147. Quomodo intelligendum pronuntiatum illud: *Peccatum Originale non esse, nisi removens prohibens*. *ibid.* Cur aequales in omnibus non sint deordinati motus potentiarum animae ex Originis peccato progerminantes, cum aequale in omnibus sit ipsum peccatum. 148. Quomodo explicandum illud Theologorum estatum: *Homo lesus differat ab homine sano, tanquam nudatus a nodo*. *ibid.* Peccatum Originale nedum poenam rationem importat, quod in adversa sententia sequebatur, sed etiam culpam. 149. Responso ad objectionem ex D. Thoma petitam. *ibid.* Quor modis naturalis virtus debilitari minuique possit. *ibid.* Thomista quidam Theologi, & praecipue Cajetanus, ab impaeta illi calunnia, quali contrariam sententiam propugnant, vindicantur. *ibid.*

Peccatum Philoiphicum damnatum fuit ab Alexandro VIII. 208.

Peiterius abjurata Romae Calviniana Haeresi, Sententiam de Praedamitis a se prius scripto propugnatam retractavit, & scripto alio confutavit, sed leviter admodum atque fucinate. 57. Ante Peiterium Praedamitarum error Praefatores habuit. *ibid.*

Pelagiana Haeresis ab Nestoriana orta dicitur, quod ab ea majores vires accepit. 195.

Pelagiani contendeant Divinam Gratiam non esse necessariam ad bonum opus perficendum. 216. Quo sensu Baptisma necessarium fateantur. 403.

Petri de Rivo propositio proscripta anno 1476. a Sixto IV. 225.

Petri Pomponatii sententia, qua propugnabat, mortales esse hominum animos secundum Philoiphiam, quamvis immortales secundum Fidem, a Concilio Lateranensi V. proscripta. 48.

Petrus Apostolus negans Christum incidit in peccatum, quia Deus ipsi efficacem gratiam subtraxit. 214. Hanc et subtraxisse ob peccatum peccatorum venialium demeritum multis ostenditur. *ibid.* Peccata venialia quae committuntur, exponuntur. *ibid.* Missus est ad Cornelium Centurionem, non ut Incarnationis substantiam doceret, sed tantum circumstantias. 261. Idem a Paulo inceptus de Legalium Cereemoniarum observantia. 213. Ceterorum Apostolorum Caput, Rector, ac Princeps Christo Domino datus est. 317. Quo titulo Ecclesiae claves accepit. 318. Petrus fuit Apostolus Judaeorum; Paulus autem Gentium, non divisione jurisdictionis, sed fortis. 319. Uterque sua mens forte, saltem jure tam Judaeorum quam Gentium Apostolus dicitur. *ibid.* Petrus praedicavit etiam Gentilibus. *ibid.* Cur dictus *Circumcisionis* Apostolus. *ibid.* Petrus repta fuit Roma. 322. In prima sua Epistola Romae scripta, Romam Petrum figurato Babylonis nomine designasse, docent communiter Patres. *ibid.* Babylon illa ubi Petrus scripsit illam Epistolam, nec est vera Babylon Aethiopia, neque Babylon Aegyptiorum. *ibid.* Petrus de Simone Mago triumphum Romae reportavit. *ibid.* Petrum quotquot Martyrio affectum scripsere, Romae passum notantur. *ibid.* Petrus duplicem Sedem occupavit, Antiochenam scilicet & Romanam. 324. Petrum Romae non fuisse, nec ibidem Episcopum ledisse; imo nec redisse Romam post sedatum Claudii persecutionem, ac post celebratum Concilium Hierosolymitanum, & nequidem post Claudium extinctum, quibus argumentis probare moliantur Protestantes. *ibid.* Petrus Christum in passione negando internam fidem non amisit, sed ab externa fidei professione edenda dumtaxat abstinuit. 329. Petrus a Paulo inceptus de Legalium Cereemoniarum observantia, errorem conversationis admisit, non praedicationis. 332. Cornelium ejusque domum habita concione fide imbuti, tum illum, totaque familiam a Ministris baptizari iussit. 366.

Petrus a Luxemburgo Divorum ab ascriptus. 230.

Petrus Chrysologus, Petrum Apostolorum Principem in sua semper Sede vivere docet, & praestare quarentibus fidei veritatem. 331.

Petrus & Paulus quibus Interpretibus uterentur, & quare.

re. 200. Quo titulo ex aquo dicti sint Apostoli Romae, tum etiam Romane Urbis Episcopi. 320.

Philosophis in naturalium rerum indagatione quid a Theologis permittendum, quidve negandum. 45.

Photius non fuisse primum auctorem erroris de Spiritu Sancti Processione. 25. & seq. Photius vult simplicem Sacerdotem Ministrum Ordinarium Confirmationis. 437.

Phariseus Episcopus scriptus ad Chroldieldem, se nec Pascha Domini celebratum Baptisma, nisi Abbatifam, quam detinebat in vinculis, liberaret. 516.

Pignus in loco Sacro depositum olim a litigantibus, Sacramentum a veteribus vocabatur. 360.

Pius II. venit appellari a Romanorum Pontificum iudicis ex Cathedra pronuntiarum litteris publicata anno 1469. Mantuae in Conventu Principum. 348.

Pius V. cur nonnullorum Ubiquitariorum Eucharisticam Consecrationem in verbo factam, hoc est *Corpus meum*, quod est ubique locorum, tamen impiam atque sacrilegam, validam judicaverit. 370.

Plato quales ideas fixerit in mente Dei. 230.

Plenarium Concilium, cuius auctoritatem Donatilis rebaptizantibus toties Augustinus opposuit, quod non fuerit. 392.

Plinius secundus ad Trajanum Caesarem pro Christianis scribit. 19.

Pons sensus proportionem habet cum Originali peccato. 131.

Poenitentia Baptismus laboriosus a Sanctis Patribus appellatur. 417. Poenitentiae Sacramentum quid sit. 459. Variis ejusdem acceptiones. *ibid.* Non est memoria Baptismatis antea suscepti, nec fides qua quis credit peccata sibi per Christum esse dimissa. 460. Verbis tantummodo indicativis fuit a Christo institutum. 468. Ritus obeundae olim publice poenitentiae quo tempore instituitur. 461. Poenitentium gradus quatuor erant, Plentium, Audientium, Subtratorum, & Confitentium. *ibid.* Poenitentium Plentium statio qua in Templi parte collocata esset; quidve in ea statione agerent. *ibid.* Poenitentium Audientium statio ubi collocata esset; & quid ibi agerent. *ibid.* Poenitentium Subtratorum statio in qua Templi parte esset; & quanam opera in ea statione postea implenda injungebantur. *ibid.* Poenitentium Confitentium statio quo in loco posita, & quid agendum illidem incumberebat. *ibid.* Poenitentia publica semel tantum ab Ecclesia concedebatur graviorum criminum reis, ut ad participationem Dominicis Corporis admitterentur. *ibid.* Poenitentiae publicae quot, & quae peccata subiciebantur. 462. Rigor publicae Poenitentiae quo tempore negligi cepit. *ibid.* Poenitentiae publicae peccata etiam occulta subiciebantur, modo canonica essent, ad septimum usque saeculum. *ibid.* Cur mos subijciendi peccata occulta publicae Poenitentiae exolecere coepit; & quandonam? *ibid.*

Polemon Juvenis Ethnicus ab Augustino laudatur ob suam continentiam. 214.

Polygamia virilis repugnat juri naturae. 445. Polygamia muliebri secundario Matrimonii fini contraria est. 446. Polygamia quaecumque prohibita est Lege Evangelica. *ibid.* Polygami in Jure Civili ab Ethnicis Principibus infamia notati leguntur. *ibid.* Antiquis Patriarchis cur Divina dispensatione permessa fuit Polygamia? 447. Polygamia soli Judaicae Genti fuit a Deo peculiariter dispensata. 448. Gentilibus etiam olim a Deo fuisse factam Bellarminus contendit. *ibid.* Hanc dispensationem ad solos veteres Patres eorumque posteros restrinxit Innocentius III. *ibid.*

Pontifices Romani non solum iis de statibus ac moribus qui creduntur ab Apostolis instituti, dispensare non possunt; sed nec de consuetudinibus antiquis legitimis & probatis Ecclesiarum & Monasteriorum. 206. Quo sensu in Diplomate vocant sese Petri simul & Pauli Successores. 320. Primum tenent in universos Episcopos, totaque Ecclesiam. 321. Antequam Ecumenica Concilia in Ecclesia celebrarentur, jura Primum omnia exercebant. *ibid.* Pontifex Romanus Concilii Ecumenici pars est, non qualicumque, sed dominatrix & reatrix, atque ita superior auctoritate, & potestate. *ibid.* Pontifex quo sensu Ecclesiae filius dicitur & pater, eisdemque superior sit & inferior. 350. Cur Pontifex in causa haeresis, in quam uti Doctor privatus incidere, ab Ecclesia posset judicari, ratio non una demonstrat. 351. Errori ac deceptioni sunt obnoxii Pontifices, ubi de factis doctrinalibus subobscuris agitur. 355. Id multis exemplis confirmatur. 353. Pontificum dicta explicantur, qui le fuolque errori obnoxios profitentur. 340. Pontifices sunt tantum dispensatores communis Ecclesiae thesauri.

508. Hi habent potestatem instituti censuras. 510.

Possessor Episcopus Africanus, ex Christi Domini pollicitatione Petro facta, infallibilitatem colligit Pontificam Romanorum. 339.

Potamius Bracarenis Episcopus se occultissime, fornicationis rerum fassus est dara Epistola ad Patres Concilii X. Tolentani. 462. Depositus fuit a Patribus, & jusque loco successus fuit Fructuosus Dumenis Episcopus. *ibid.*

Praedamitarum erroris origo, systema, & fundamenta. 57. & seq. Eorundem error confutatur. 59. & seq. Praedamite Propotarentem duplitem admiserunt, Gentilium unum, Judaeorum alterum; illum isto longe priorem. *ibid.*

Præceptum a Deo datum Adamo privatum fuisse, adeoque nec Legis nomine appellandum, nec Posteros obstruendum fuisse. 65.

Prælati Regulares potestatem habent ferendi Censuras. 510.

Presbyter graece idem sonat ac Senior. 438. Presbyteri vox, quae legitur in Epistola 1. ad Timot. 4. olim tantum legebatur; nunc vero post castigationem Sixti V. & Clementis VIII. legitur Presbyteri. *ibid.* Presbyteri aliquando, & etiam Diaconi sapientia & eruditione praestantes ad suffragia consulti admitti sunt in Conciliis, ut Haereticos confutarent. 310.

Priscilla uxor Aquilae Dei verbum Apollini nunciavit, eidemque viam Domini expoluit. 395.

Priscillianiste Sacris in Literis Deum saepius mentium fuisse contendunt. 240.

Processio Spiritus Sancti a Filio Graecorum Patrum auctoritate probatur. 29. & seq. Eadem ex Scripturis, utriusque Ecclesiae Graecae atque Latinae definitionibus. 27. & seq. Graecorum objecta diluantur. 31. & seq. Processio Spiritus Sancti cur non dicatur Generatio. 37. & seq. Cur tantum duplex in Divinis, seu cur duo tantum Processionum Termina, Verbum scilicet animum, & unicus Spiritus. 38. Procedere Spiritum Sanctum per Filium idem omnino sonat ac procedere a Filio. 32. & seq. Processio Spiritus Sancti ex quo amore proveniat. 41. & seq. Processionis Spiritus Sancti unicum sit, vel duo Principia. 42.

Protestatio Auctoris de sua erga Ecclesiam Graecam veneratione. 25.

Prudentius Theologicis fines poetica libertate transgressus est, dum ait, homines Joannis Baptismo renatos fuisse. 425.

Psalmus Cardinalis Alcanii recitabat integrum Fidei Symbolum, nullo proflus admisso errore. 68.

Pueri sine Baptismo morientes non habere proximam ad susceptionem Baptismatis potestatem, Augustini sententia est. 205. S. Prosper idem sensibile videtur de hisce pueris cum Augustino. *ibid.* Paeros in utero existentes posse medio crissigillo baptizari, stolidum fuit quorundam inventum. *ibid.*

Q

Quaestiones Fidei ex Scriptura Sacra, & Traditione dirimendas esse. 152.

R

Rabini veteres Messiam futurum Deum & hominem praedixerunt. 15.

Rachel Lia propter fecunditatem invadebat. 442.

Rahab a Deo magnam mercedem obtinuit, eo quod Exploratores Aegypti salvavit ab interitu, quem ipsi Gentiles intulissent. 214.

Raymundi Lulli assertio, qua Trinitatis Mysterium naturali ratione demonstrari posse contendit, impugnatur. 31. & seq. Eiusdem propositiones plures sub Pontificatu Clementis VIII. damnatae. 37.

S. Raymundus Lando ex Ordine Fr. Praedicatorum opinionem de necessitate Contritionis saltem imperfectae, quae suscitare possit peccatorem, adeoque fit cum amore Dei conjuncta, propugnavit. 474. Eundem singularis opinionem & novitates tamquam pestem perpetuo vitandas putasse, declarant Commisarii a Clemente VIII. ad expendendam Canonizationis causam deputati. *ibid.*

Rebaptizantes excommunicationis & depositionis poena puniuntur. 416.

Xxx 2

Rebet.

Rebecca statim ac Isaacum compevit venientem, flammeo se operuit. 442.
Robusti sententia uti erronea rejicienda, qua Romanum Pontificem nulla adhibita materia vel forma Sacramentali a Christo Domino prelinata, Sacerdotem ordinare posse fabulatur. 369.
Reginaldus Vualteri de Ora Frederici II. Clerici & Consiliiarum hospes, dedit Confessario facultatem suam manifestandi Confessionem. 467.
Reformati moderatior non multum recedunt a doctrina Ecclesie Romanæ in Controversia de honorum operum meritis. 505.
Relationes Divinas ex proprio conceptu dicere perfectionem. 43. & seq.
Religionis Christianæ propagatio subito ab Apostolis facta, cur inquit ingentis miraculi a Sanctis Patribus habita fuerit. 305.
Res non ideo sunt quia sunt, sed ideo sunt, quia a Deo cognoscuntur. 219.
Richerius (Edmundus) Parisiensis Academiae Syndicus, ob lesam scriptis audacissimis Pontificiam auctoritatem, variis Gallie Conciliis predamnatus, munere suo dejicitur. 326. Idem palinodiam decantat, oblata Cardinali Richelieu Gallici Regni Administratio humiliter declaratione, qua se suamque doctrinam Apolliticam Sedis judicio subiecit, quam infallibilem veritatis Judicem atque Magistrum agnoscit. *ibid.*
Rivetus in Apologia artic. 4. asserit reddi operibus bonis in Christo factis coronam ex Justitia, non dignitatis & æquivalentis operis: sed ex Justitia promissionis divine. 501.
Robam Rex suscepit decem & octo uxores, & concubinas sexaginta. 447.
Romani ex loco, ubi Tribunalia posuerunt, *forum* de more vocitantur. 282. Romani sua Tribunalia constituerunt ubi nudine fierent, relique venales prostant. *ibid.* Romanos amplius a Deo imperium obtinuisse in remuneracionem virtutum, quas exercere solebant, probatur auctoritate Augustini. 217. Romani naturalis Justitiam observantiores pre cæteris semper sunt habiti. 448. Nequidem sterili existente uxore alteram superducere legitimum censuerunt. *ibid.* Romani ab Urbe condita quingentis & amplius annis uxores nunquam repudiaverunt. 449.

S

Saba ad Simulachrum Martis cum aliis multis diæta, ut carnes eidem immolatas in adorationis argumentum publice ederet, eas, quas loco carni immolatarum Litores obtulerunt, publice reculavit. 266.
Sabelliani perperam de Trinitate sentientes veteris Testamenti auctoritate confutantur. 2. & seq. Item ex novi Testamenti auctoritate. 4. & seq. Eodem cum Judæis errore fuisse implicatos 4. Eorundem momenta refelluntur. 7. & seq.
Sacerdotes simplices *vicarii Christi* appellantur ab Hormilda Romano Pontifice, a Corolo Magno, & a Concilio Carthaco. 323. Sacerdos excommunicato denunciato Sacramenta ministrans, nedum peccat, sed etiam in maiorem excommunicationem incurrit. 512. Sacerdos excommunicatus celebrans fit irregularis, & si monitus non peniteat, perpetua depositionis poenam incurrit. *ibid.*
Sacramenti nomine quid intelligendum sit. 360. Sacramentorum quæ & quales sint partes essentielles. 362. Sacramentorum Minister solus homo, qui ad id peculiaribus ritibus instruetur, esse potest. 171. Quo tempore Theologi de Schola *materia & forma* nomina mutati sint. 362. In solemnem Ecclesie usum & publica sacrorum statuta, quo tempore inducta fuerint hæc vocabula. *ibid.* Sacramenta & Sacrificia veteris Legis sanctificasse homines, & a peccatis mundasse, non ex propria, insitutaque sibi virtute & efficacia, sed per fidem suscipiendum & offerentium, D. Thomæ sententia est. 443. Sacramenta novæ Legis primo ac per se ad gratiam conferendam sunt instituta; secundario vero ac per accidens ad aliquid aliud significandum. *ibid.* Sacramenta veteris Legis ad significandum per se primo sunt instituta; per accidens vero ad gratiam producendam. *ibid.* Sacramenti & Fidei dispar est ratio. 426. Sacramenta veteris Legis, quemadmodum & Sacrificia, ritus, & ceremonie cur generatim *infirmis & egenis elementa* appellantur ab Apostolo. 422.

Sacrificium Melchisedech figura fuit inconcepti Eucharistia Sacrificii propter similitudinem materia, non propter similitudinem forme. 426.
Salomon Reginas septingentas uxores, & concubinas trecentas habuit. 446. Roborum & duas filias tantum Eraphet & Balemat ex iis omnibus suscepisse legitur. *ibid.*
Samaritani tanquam schismatici atque hæretici a Judæis habebantur. 386.
Sansone sine consensu parentum mulierem, quam addebat, in uxorem ducere noluit. 457.
Sara uxor reipia erat, & Soror Abrahami; & cur. 243. Agar domi cur tolerare non posset. 446.
Satisfactio Christi Deo exhibitæ non ex Patris acceptatione, sed ex ingenito valore nedum aqua fuit, sed etiam superabundans. 188. Imo & simpliciter infinita. 189. Nihilominus & nostra satisfactio requiritur; & cur. 190. Argumenta contra condignam atque infinitam Christi satisfactionem dissipantur. 191. Satisfactionis æque ac stricti juris quid sit discernimus. *ibid.* Satisfactio stricti juris esse potest, etiam si fiat ex bonis aliunde debitis Creditori, si alii tituli, quibus ea bona debentur, in eandem recidant materiam. 193.
Saulus Deo exotis erat dum Ecclesiam persequeretur. 386.
Scientia & Sapientia quomodo differant inter se. 219. Scientia Dei causa est non tam directiva, quam productiva creaturarum. 220. Scientia Media quid sit, quandoam, & quam primo in Scholas invenit, demonstratur. 226. Quid de hac sentierit Augustinus, ostenditur. 227.
Scriptura Sacra familiare esse, nomina rebus imponere ab eventu facta. 75. Scriptura Sacra res difficiles verbis impossibilitatem denotantibus sepius exprimit. 460.
Sella hercoraria, in qua sedet aliquantulum Romanus Pontifex, cur ita dicta. 352.
Semipelagiani nec peccatum Originale negabant, nec distinebant primum hominem fuisse Originalem integritate atque iustitia destitutum. 144. In homine tamen lapso residuum saltem existimabant nature viti, & robur, quibus ad bonum conari ex sese posset. *ibid.* & seq. Principium salutis & fidei ex nobis esse sentiebant quidem, non tamen ut Moliniani autumant; quod videlicet in nuda natura illud reponerent, sed veris, quod a Gratia esset, tanquam determinabili per humanum arbitrium, ut efficaciam suam sortiretur. 162. Imo Gratia interioris necessitatem ad initium bonorum operum, & fidei, eos agnovisse, ex ipsorummet confessione, & ex ipso D. Augustino luculenter evincitur. 163. Semipelagiani ideo dicti, quod partem erroris Pelagianorum tuerentur, partem execrarentur. 216. Initium boni operis saltem ex nobis esse dicebant, non ex Gratia Dei. *ibid.* Semipelagianorum hæresim cur non confutaverit Augustinus Conciliorum auctoritate. 217. Hæc hæresis ut error habita non fuit in Ecclesia Catholica usque ad obitum Augustini. *ibid.* Quo tempore, & quibus Conciliis carperit confutari. *ibid.* Vide verbo *sancti* ad quartam ejus protriptam propositionem.
Semiramis Babylonem non condidit, sed muris dumtaxat cinxit. 61.
Senatus Parisiensis in causa Concordatorum, & abrogationis Pragmaticæ Sanctionis appellavit a Leone X. & Concilio Lateranensi V. ad Leonem melius consultum, & ad Concilium alterum plenius & generalius. 349.
Sensus litteralis Sacre Scripture duplex, proprius, & metaphoricus. 52.
Sephora uxor Moysis periclitantem filium circumcidit. 394.
Serapion ægrotus a puero particulam tantum Eucharistia aqua madefactam accepit, cui illam Sacerdos deferendam tradiderat. 295.
Sergius Episcopus Cypri, ex Christi promisso Petro dato colligit Romanos Pontifices orthodoxos & immaculate fidei Doctores esse a Christo datos. 330.
Sermo de tempore, qui tribuitur Augustino, suus reipia non est. 271.
Serpens tentator fuit verus serpens. 67. & seq. Fuit organum Diaboli. 69. & 277. Serpentes fuisse primitus loquendi facultate præcitos, ejusque privatione in tentationis Hevæ poenam multatos, commentus est Josephus Flavius. 68. Serpens cur ipse a Deo maledictus, quamvis Diaboli organum dumtaxat fuerit. 69. Poena illi post Protoparentum peccatum

catum inflata, fuit vera poena, et si illi naturaliter fuerit gradi, & terram comedere. *ibid.* Maledictionem serpentis datam, in Diabolum etiam revidisse, comode per allegoriam intelligi potest. *ibid.* Poena Serpentis inflata fuit ad majorem sceleris a primis Parentibus commissi detestationem. 283.
Sergetus (Michael) impius de Trinitate sentiens, infecta erroribus Transylvania, Geneva, Calvino ipso judicante, Flammiis addictus est. 4. Eiusdem libello adversus Trinitatem edito, agente Calvino, Flammiis absumpto, tria tantum exemplaria superferunt; quorum unum in Christianissimi Regis Bibliotheca asservabatur. 8. Baptisimum anno dumtaxat trigesimo ad Christi Domini imitationem suscipi oportere, dicebat. 396.
Sfrondatus Cœlestinus a Gallicanis Episcopis ob alterum parvulis non ablutis Sacro Baptismate statum meliorem post diem iustitia ipsa Dei Gratia, eoque fervare perlonam Innocentiam, tanquam de violata fide coram Apollitica Sede exposulatus fuit. 139. Eiusdem binum sophisma. 141. Aliud esse peccatum, aliud peccandi periculum. 142. Et si mortale peccatum quid majus esset in genere mali, quam Gratia Divina in genere boni, non tamen ita peccandi periculum. *ibid.*
Sigillum Confessionis quid sit, & quo jure obliget. 466. Quocumque prætextu, etiam boni publici, violari non potest. *ibid.*
Simeonis prophete corpus, qui excepti in ulnis suis puerum Jesum, Venetis perinde & Jaderis in Liburnia colitur. 250. Utrobique arca ejus visitur, quæ clauditur. *ibid.*
Simplicius Romanus Pontifex contendit, in Petri Successoribus perennare semper Apollitice fidei normam, eamque nunquam in illis esse desuturam. 331.
Simulandi artem in causa Religionis & Fidei in Philosophis Ethicis exercati sunt Ecclesie Patres numero multi. 266.
Simulationem in causa Religionis & Fidei pro gravissimo scelere habuit Ecclesia Africana. 266.
Siricus Romanus Pontifex in causa Bonosi iudicanda, fuit Concilio Capuano inferiori non dixit. 346.
Sitis illa quam Christus e Cruce pendens his verbis expressit, *Sitis*: pro desiderio ardentissimo salvandi omnes homines Patres interpretantur. 234.
Sixtus V. Romanus Pontifex in Sacrorum Bibliorum emendatione procuranda & publicanda, non erravit in fide. 340.
Socius, vide *Latus*.
Socrates ab Atheniensibus morti traditus est, quod Deum unum esse, non plures, in Scholis publice docuisset. 260.
Sodomitis pro varia ætate varias poenas imponit Concilium Elliberitanum. 464.
Sophronius Patriarcha Hierosolymitanus refert vidisse imaginem, quæ Christum in medio, Deiparam Virginem a sinistris, & S. Joannem Baptistam a dextris præferebat. 321.
Spiritus Sancti Divinitas contra Eunomianos, & Macedonianos asseritur ac propugnatur. 21. & seq. Si a filio non procederet, an adhuc ab ipso distingueretur. Vide *Processio*.
Sponsalia unde dicta? 442.
Spiritus Carvilius primus apud Romanos uxorem sterilitatis causa repudiavit. 449.
Status humanæ nature. Vide *Natura humana*.
Stephanus Protomartyr concionem habens ad populum, memoria lapsus passus, a multis exultimatur. 289.
Stephanus Episcopus Parisiensis solemne Decretum edit de Consilio Magistorum, quo Romani Pontificis infallibilitas commendatur. 326.
Stephanus I. Romanus Pontifex in extremum errorem nequaquam incidit; omniumque hæreticorum, etiam præscriptam Baptisimatis formam non observantium, Baptisma non approbavit. 333. Damnati a Stephano I. Africani controversiam de rebaptizandis hæreticis, Disciplina putabant esse, non Dogmatis. *ibid.* A suo tandem errore respicere, novumque edidit Decretum, Stephani definitioni conforme. *ibid.* & seq. Idem D. Cypriano cum Praelibus Africanis, Firmiliano cum Asiaticis excommunicationis gladium minime exeruit, sed intra minas hæsit. 389. Asia Legatis pacem, & communionem, sectum & hospitium negavit. 390. In rebaptizantium errore profingendo nec erravit, nec juris & æqui metas prætergressus fuit. 391.

Stephanus II. Romanus Pontifex. Eiusdem Rescriptum datum Monachis Britannici Monasterii circa eum Sacerdotem, qui quosdam pueros periclitantes vino baptizaverat, mendosum plerique contendunt. 326.
Stephanus III. Romanus Pontifex cur vastici cuiuspiam Sacerdotis Baptisma probavit, his verbis ab ipso prolaturum: *In nomine Patris te baptizo, & Filii te baptizo, & Spiritus Sancti te baptizo.* 370.
Sterilitas a Virginitate distincta; hæc, non ista apud Judæos probro fuit. 445. De Sterilitate dictum Exodus 23. vers. 26. explicatur. *ibid.*
Suarez (Franciscus Societ. Jesu Theologus) fatetur efficaciam Gratia aliunde peti non posse, quam vel ex Scientia Media, vel ex præmotione physica. 186.
Subjectio partis inferioris ad rationem alia est quoad substantiam, alia quoad modum, & perfectionem. 91.
Suspensio quid sit, & quotuplex. 514. Hanc Veteres aliquando *Sequestrationis* nomine, aliquando *Abfensionis* vocitarunt. *ibid.* Suspensio quomodo differat ab Excommunicatione. *ibid.* Suspensio a Beneficio ab implendis Officii partibus non est dispensata. *ibid.* Suspensio pollunt Episcopi Clericos suæ jurisdictioni subiectos a Beneficiis, quæ in aliena Diocesi obtinuerint. *ibid.* Suspensio ex delicto occulto proveniens & nondum ad forum contentiosum delata ab Episcopis solvi potest. *ibid.* Suspensio qualibet a jure lata ob contumaciam solvitur tum ab Episcopis, tum a Prælatibus quasi Episcopalem auctoritatem habentibus, nisi sit Pontifici reservata. *ibid.* Suspensio a jure lata in poenam delicti, sive perpetua, sive ad certum tempus, ab Auctore Canonis ante elapsum tempus dumtaxat solvi potest, dummodo publicum sit, & ad forum contentiosum delata. *ibid.*
Syllabarum de Christo vaticinia. 14. & seq.
Sylvester statuit, ut Christina a solo Episcopo conferretur in confirmationem tantum antiqui illorum juris contra quorundam Presbyterorum audaciam, non ut novum Episcoporum privilegium. 434.
Symbolum cur ita dictum, & quotuplex. 270. Symbolum Apolliticum submissa voce in Ecclesia recitatur; & cur. *ibid.* Symbolum seipia ab Apostolis editum. *ibid.* Symbolum non ita fuit editum ab Apostolis, ut suum unusquisque articulum seorsim atque distincte ediderit; sed omnes in commune contulerant, & in eandem cujusque articuli sententiam conspirant. *ibid.* Symbolum Apolliticum ita est ab Apostolis editum, ut tam non sit ab eis scripto mandatum, sed fidelibus traditum, illorum memorie commendandum. 271. Quo pacto Apostoli in hoc Symbolo Ecclesiam Catholicam vocare poterint. 272. Symbolum Nicænum dictum etiam Constantinopolitanum, solemner in Ecclesia, & inter media Sacra decantatur; & cur. *ibid.* Quid causæ fuerit, cur Niceni Concilii Patres post editum ab Apostolis Symbolum ad novum edendum animum adjecerint. *ibid.* Quando huic Symbolo adjecta fuerit particula *Filioque* procedit; & cur. *ibid.* Particulam hanc additam fuisse in Concilio Romanæ celebrato sub Agathone Romano Pontifice probabilior sententia est. 275. Ad hoc Concilium Greci non accessere, nec vocati fuere, nec tenebatur Pontifex vocare; & cur. *ibid.* Symbolum Nicænum ceperunt Greci omnium primi inter media Sacra decantare anno 471. *ibid.* Hispani anno 589. ex Decreto Concilii III. Toletani. *ibid.* Galli, & Germani anno 809. mandante Carolo Magno. *ibid.* Romani omnium postremi anno 1014. instante Henrico III. Imperatore. *ibid.* Symbolum Athanasianum Dominicus tantum diebus, non omnibus ad Primum Horam recitatur. 270. Hoc Symbolum Athanasii reipia non est, sed Scriptoris admodum recentioris. 275. Primi qui hoc Symbolo usi sunt adversus Græcos, fuerunt Apocriarii Gregorii IX. 276. Symbolum hoc condidit Athanasium Trevisis latitantem in puto, fabula est. *ibid.* Edidit Romæ, & Julio I. Pontifici Maximo obtulisse accusatum ab Eusebianis, invenibile ostenditur. 277.

T
Amesius Thomas menda longe plurima ad numerum supra millefimum collegit in editione Sacrorum Bibliorum emendata jussu Sixti V. Pontificis. 340.
S. Tecla fuit a D. Paulo ante matrimonii consummationem a nuptiis revocata. 455.
Tempestas nulla praefigi potest, quae eadem in toto Orbe simul regnet. 54.
Tentatio primorum Parentum. Vide *Heve tentatio*. *ibid.*
Tertulianus baptizandi facultatem, urgente etiam necessitate, Mulieribus admittit. 394. Solus rota retro antiquitate inventus, qui ad Baptisma digne suscipiendum significavit, adultam gratiam expectandam esse. 396. Ejus sententia in Concilio Africano damnata est. 397. Quo sensu *Divinum* vocaverit Joannis Baptisma. 425.
Theodoretus Episcopus Cyri in Ephesina secunda Synodo damnatus, ad Leonem I. Rom. Pontificem appellat, ejusque appellatio recipitur. 343.
Theodori Cantuariensis dictum in *Poenitentiali*, quod laudar Gratianus, illius re ipsa non est, sed Concilii Babilonensis II. 464.
Theologia Scholastica minime contemnenda ex facto Calviniani. 10.
Theologis quomodo in Divinorum naturae Operum investigatione sit procedendum. 45. Nonnulli moderni Theologi Theologiam in Dialecticam transformare satagunt; quod maxime deplorandum. 190. Theologos de fide disparatores integerrime fidei viros tenendos esse, propugnatur. 236. Theologus quis vere appellandus sit. 358.
Theona Abbas uxorem suam dissentientem reliquit, & Monasticam vitam amplexus est. 457.
S. Thomas Apostolus non idem creditur quod viderat, sed aliud vidit, aliud credidit. 255.
D. Thomas Opusculum de *Præsentia & Prædestinatione*, multis subdubium visum fuit, & cur. 234.
Timor gehennæ bonus & utilis est, & ad justificationem disponit. 470. Timor, licet ad justificationem disponens non sufficit, sed necessarius est amor Dei sine quo justificari nemo potest. 471. Timorem hunc malum esse, hominemque facere hypocritam, asserbat Lutherus. *ibid.* Error ille a Tridentina Synodo damnatus. *ibid.*
Timotheus fuit ordinatus a Paulo. 438.
Titus capta Hierosolyma arbutulam Balsami in triumphum detulit. 433.
Tobias junior incitis parentibus Angeli consilio matrimonium contraxit. 458.
Traditio quid sit. 293. Traditio alia est, quae ad disciplinam, caeremonias, externamque politiam Ecclesiasticam pertinet; alia est, quae ad fidem & Moralem Christianæ regulas spectat. 295. Primam rejicere potest & rejecta Ecclesia; minime vero secundam. *ibid.* Traditionum Apostolicarum duplex genus. 377. Quænam ex his mutari ab Ecclesia possint. *ibid.*
Tribus Dan in recentiore signatorum ex omni Tribu filiorum Israel prætermissa est, & cur. 285.
Trinitas. In Trinitate plures errarunt, quam in caeris fidei Christianæ mysteriis. 1. Trinitatis mysterium aliter sub Lege, aliter sub Gratia revelatum. 2. Etiam sub Lege spirituales Judæi ex veteris Testamenti Libris cognitionem aliquam de Trinitatis mysterio habere potuerunt. *ibid.* Ad Trinitatem Personarum in Divinis evincendam, ex Veteris Testamenti Libris testimonia proferuntur. 3. Idem ex novo testamento adversus Sabellianos atque Socinianos. 4. Mysterium hocce nulla posse naturali ratione demonstrari, vide *Raymundi Lulli assertio*. Imo naturali ratione profus evinci, quod naturali medio demonstrari minime possit. 36.
Turrecrenata (Joannes de) Cardinalis, rerum Constantiæ gestarum textis locupletissimus, contra quem dati exceptio nulla potest. 349.

V

V
Valentinianus Imperatorem Christianum tulisse Leges, quibus uxorum pluralitatem permittebat, Socrates refert. 446.
Valentinus Gentili Bernæ apud Helvetios extremo supphio affectus hæresis suæ, seu potius impietatis hæresin Polonia reliquit. 4.

Valesius (Thomas) ex Ordine Prædicatorum, cur in carcerem conjectus a Joanne XXII. 339.
Valisoleta Hispaniarum Inquisitio confixit anno 1650, vigintiduo propositiones quorundam obsecuti nominis Scriptorum, ut injurias Sanctitati, pietati, & doctrinæ S. Augustini. 227.
Verbi Æterni Divinitas, & cum Patre Consubstantialitas, vide *Christi &c. Verbi Divini Generatio*, vide *Generatio*.
Veritas quid sit, & quotplex. 224.
Versio Vulgata quo titulo, quæ ratione authentica sit. 286.
Vicarii Generales habent potestatem ferendi Censuras. 510. Eandem potestatem habent Vicarii Capitulares. *ibid.*
Victimæ Veteris Testamenti nunquam poterant offerentes perfectos facere, sed inquinatos sanctificare duntaxat ad emendationem carnis. 480. Victimæ novi Testamenti, scilicet Sanguis Christi, emundat conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi. *ibid.*
Victor I. Romanus Pontifex insanas Montani, Priscæ, & Priscillæ prophetias nunquam probavit. 332. Excitata sub Victore controversia de celebrandi Paschæ die, disciplinæ, non fidei atque dogmatis causa fuit. *ibid.* & 333.
Victoria (Franciscus) prudenti consilio dato Principes omnes ab interponenda ad futurum Concilium appellatione deterret. 348.
Vigilius Romanus Pontifex unam in Christo Personam, dualique naturas semper agnovit, a Nestorianis, & Eutychnianis ex æquo semper alienus. 335. Errore facti dogmatici damnare, illa initio renuit, maturo examine nondum adhibito, quæ subinde post accuratum examen proseripsit atque damnavit. *ibid.*
Vigilius Taplensis in Africa Episcopus levitate Vandalarum persecutione, Opuscula, quæ scribebat, non suo, sed sub antiquorum Patrum nomine emittebat. 280. Scripsit Dialogum adversus Arianos, Sabellianos, & Photinianos sub Athanassi nomine. *ibid.*
Vignerii Ord. Prædic. Institutiones solemniter approbate a Sacra Facultate Parisiensi anno 1549. 477.
Vincentius Ferrerius Divorum albo adscriptus. 234.
Vir diversæ, & variæ dictus. 442.
Virginem Deiparam sanctificatam in utero certo tenet Ecclesia. 403.
Virginitas quid sit. 445. Virginitatem in veteri Testamento coluere multi. 444.
Vives (Ludovicus) neminem olim, præter quam in adulta ætate baptizari consuevisse, pronuntiabat. 396.
Voluntatem duplicem in Christo fuisse, adversus Monothelitas asseritur. 182. Non tamen altera alteri contraria fuit, & quomodo. 183. Voluntatem Dei in antecedentem, & consequentem, prius omnium distinxit Joannes Damascenus. 234. Voluntatis antecedentis, & consequentis nomine quid intelligatur. *ibid.* Quid de hac senserit Janlenius exponitur. *ibid.* Voluntas antecedens vere, proprie, & formaliter in Deo est. *ibid.* Voluntatis humanæ duplex conceptus. 497.
Volusiani de Augustino pronuntium. 54.
Vota omnia tempore Jubilæi solo excepto voto Religiosis, & perpetuæ castitatis, possunt in alia opera commutari. 508.
Urbanus Romanus Pontifex ratum probavit Baptisma instante necessitate a muliere collatum. 394.
Walterus de Oca Friderici II. Clericus, & Consiliarius. 467. Reginaldum hospitem suum una cum milite transuga ad caedem Innocentii IV. Rom. Pontificis subornavit. *ibid.*
Witelessius (Joannes). Ejus error, quo proposuerat non esse scintillam apparentiæ, quod oporteat unam esse Caput in Spiritualibus regens Ecclesiam, damnatus in Concilio Constantiensi. 322. Idem non modo peccatores, sive occultos, sive manifestos, sed etiam illos, qui etsi nunc boni, mali tamen futuri sunt, nulla Sacramenta conficere commentus est. 384. Idem vult, simplicem Sacerdotem Ministrum ordinarium Confirmationis. 437.
Vulgatam Versionem quo sensu authenticam Tridentinum Concilium declaraverit. 314.
Uxor unde dicta sit? 442. Uxor excommunicata cum viro, & vicissim vir excommunicatus cum uxore, in iis, quæ ad Conjugium pertinent, uti licite possunt. 313. Horum tamen communicatio non est licita, si excommunicatio lata sit propter contractum matrimonium. *ibid.*

Y

Y
Yvo Carnotensis Episcopus a Romanæ Sedis judicio appellari non vult; satiusque esse docet, ab ipsa ad ipsam denuo provocare. 345.

Z

Z
Zorbabel geminus distinguendus. 285.
Zozimus Romanus Pontifex Coelestini, & Pelagii doctrinam nunquam probavit; tamen ex obreptione falsi, commendatitias Litteras ad Africanos Episcopos pro iis dederit, a quibus tamen subinde resipuit, læta in illos ipsos sententia damnationis, 335.

F I N I S.

